

Marchand fa un doblet brutal i ja suma tres ors

El francès aconsegueix l'or en els 200 papallona i en els 200 braça en només dues hores de diferència

S'escapen les medalles per a Mar Molné i Ai Tsunoda

La tiradora del Morell i la judoka lleidatana acaben quartes i es queden a les portes de tocar metall

La selecció estatal femenina de futbol venç el Brasil (0-2)

El gavanenc McGrath obre el programa d'atletisme

0,5 EUROS

DIJOUS, 1 D'AGOST DEL 2024 • www.lesportiudecatalunya.cat • @lesportiucat • ANY 23. NÚM. 8163

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D' EL 9 ESPORTIU DE CATALUNYA

CAP A ROMA

El Girona enllesteix l'acord amb el Roma per al traspàs d'Artem Dovbyk, que se n'anirà deixant una xifra rècord a Montilivi

El traspàs es tancarà per 40 milions entre el fix i variables de bon assolir, i el club gironí en percebrà el 80%

ORIOL DURAN

GIRONA

Superats

El Girona perd contra un Tolosa més intens que aprofita l'expulsió de Gazzaniga en el minut 42 (0-4)

GIRONA

2211, el número de tall per a la Champions

El 90% dels socis inscrits podran adquirir dues de les quatre entrades disponibles a Montilivi

BARÇA

El rendiment dels joves, la millor notícia de la primera prova als Estats Units

Per aprendre'n

DESDIBUIXATS • El Girona, sense guspira i concedint massa al darrere, cau golejat per primera vegada en la pretemporada a mans d'un intens i fi Tolosa **AVÍS •** Els de Míchel tenen temps i marge per millorar, però s'hauran de posar les piles de seguida

Yangel Herrera intenta controlar l'esfèrica davant d'un rival del Tolosa, ahir a Torremirona ■ ORIOL DURAN

0 Girona
4 Tolosa

GIRONA: Gazzaniga, Francés, Arnau (Joel Roca, 76'), David López (Antal, 62'), Blind (Juanpe, 46'), Yangel Herrera (Van de Beek, 46'), Iván Martín (Minsu, 76'), Iker Almena (Toni Villa, 62'), Portu (Misehouy, 62'), Bryan Gil (Valery, 46') i Dovbyk (Juan Carlos, 42').

TOLOSA: Alex Domínguez, Nicolaisen (Methalie, 65'), Cresswell (Skytta, 75'), Kamanzi (Messali, 65'), Donnum (Aradj, 65'), Schmidt (Genreau, 46'), Cásseres (Canvot, 46'), Mawissa (Costa, 46'), Aboukhlal (Saka, 65'), Gbho (Gelabert, 65') i Magri (Babicka, 46').

GOLS: 0-1 (45+5') Nicolaisen. 0-2 (51') Babicka. 0-3 (61') Aboukhlal. 0-4 (70') Gelabert.

ÀRBITRE: Bureu Méndez.**T.G.:** a Blind (18') i Costa (81'). **T.V.:** cap.

PÚBLIC: Partit disputat a porta tancada a les instal·lacions de Torremirona, a Navata.

Joel Sebastian
NAVATA

No ha de fer mal ni tenir repercussions serioses a nivell esportiu, però l'ensopegada del Girona contra el Tolosa hauria de convertir-se en un toc d'atenció, un seriós avís i un punt d'inflexió per a l'equip de Míchel Sánchez, que no les va veure venir contra un conjunt occità que té clar el que ha de fer i que va aplicar més intensitat a una pressió que va asfixiar, com la calor, els blanc-i-vermells. Amb onze contra onze, els de Carles Martínez ja van ser superiors i van estavellar dues pilotes al travesser, però amb l'expulsió de Gazzaniga al 42, els gironins van mirar al sol i es van cremar. La muntanya que s'havia de pujar era massa en aquestes alçades primerenques del curs era massa elevada i la baixada de braços va comportar un correctiu poc habitual per als de Míchel. Nicolaisen en l'afegit de la primera i Babicka i Aboukhlal en l'inici de la segona part van estripar un Girona que va veure com Gelabert establia el 0-4 definitiu, ja que Minsu va errar una pena màxima ja a les acaballes que ell mateix havia forçat davant de Costa i Alex Domínguez.

El domini del partit va ser clarament del Tolosa, que es va mostrar més vertical, intens i ordenat que el Girona. Tot i això, el primer d'avisar amb perill va ser Portu, que va rebre a l'espai i va poder armar la cama per provar un xut aturat pel porter rival. L'ocasió gironina va ser un miratge, i és que el conjunt francès va passar a controlar la majoria dels aspectes del joc. Les imprecisions dels de Míchel tampoc van ajudar i les aproximacions dels tolosans van caure sense aturador. Aboukhlal, amb una rematada de cap, va estavellar la pilota al pal (14') i Cásseres, a través d'una falta a la frontal, també (19').

Si el desastre no era prou gros, abans del descans, Aboukhlal va encarar Gazzaniga tot sol i l'argentí, en comptes de deixar-lo passar i que fes a plaer el gol, va fer una entrada contundent que li va suposar veure la vermella que deixava el seu equip gairebé durant 50 minuts amb un jugador menys –els dos equips van intentar que l'àrbitre acceptés jugar amb igualtat numèrica en la segona part però no van tenir èxit–. En l'afegit del primer acte, Nicolaisen va fer gol al segon pal aprofitant una primera rematada de Cresswell que havia picat a la base de la fusta.

En la segona part, la intensa calor –a prop dels 40 graus durant el matx– i el fet de jugar amb un menys contra un conjunt físic i intens va desfer un Girona sense resposta. Babicka va fer el 0-2 aprofitant una indecisió defensiva que el va deixar marcant a plaer, Aboukhlal el tercer rematant a plaer al pal curt una passada de la mort de Donnum i Gelabert el quart, després d'una acció protestada per Iván Martín, que havia estat objecte de falta en la pressió francesa per robar la pilota.

No va ser el dia del Girona, inoperant en atac i ineficaç quan tenia alguna petita possibilitat, com Minsu, que va forçar un penal davant Costa però el va enviar a la base del pal esquerre amb Alex Domínguez ja batut.

Partit per reflexionar per a un equip gironí que afronta els tres últims partits d'exigència fora de Catalunya –Nàpols, Newcastle i Bournemouth– abans no comenci la competició de lliga. ■

Massa obstacles

La intensa calor i l'expulsió en el 42 de Gazzaniga van passar factura als blanc-i-vermells

Malament

Ja amb 11 contra 11 els de Míchel havien concedit massa i el rival havia fet dos pals

Stuani no juga i Krejci tampoc

El Girona continua arrossegant diversos jugadors amb molèsties i d'altres que s'hi afegeixen a mesura que passen els dies de pretemporada. És el cas de Ladislav Krejci, que ja no va jugar contra l'Espanyol per culpa d'unes molèsties físiques que es van reproduir després del duel a les instal·lacions de Royalverd contra el Montpeller. A més, Cristhian Stuani es va afegir a les baixes per culpa d'unes molèsties al pubis que li impedeixen rendir al màxim nivell. Continuen en la recta final de la recuperació de les seves respectives lesions Viktor Tsygankov, que es va fer una ruptura muscular en el primer partit de l'Eurocopa d'Alemanya amb Ucraïna, i Solís, que va tenir una lesió muscular greu en el tram final del curs passat. No van entrar a la llista per decisió tècnica Ilyas Chaira i Manu Vallejo, que tampoc van jugar el penúltim matx contra els periquitos, per lesió Artero i Jastin, a més d'Abel Ruiz, Miguel Gutiérrez i Òscar Ureña, els tres representants blanc-i-vermells olímpics.

Debut de Bryan Gil i, Vallejo, inèdit

Tot i que la derrota va ser àmplia i en el record dels aficionats sempre hi haurà lloc per al resultat, el matx entre el Girona i el Tolosa va servir per veure els primers minuts de Bryan Gil com a jugador gironí, a més de les tornades de Blind i Yangel. Arribat fa escassos dies al club i amb un entrenament a les cames, Míchel ja va alinear l'extrem per l'esquerra, la seva banda natural, i com tot l'equip no va tenir minuts amb prou encert. De fet, segurament pactats amb anterioritat, Bryan Gil va ser substituït al descans per donar pas a Valery Fernández, igual de poc actiu durant el segon acte. El penúltim fitxatge, Alejandro Francés, va ser l'únic que ja va acumular 90 minuts, tot al contrari que Manu Vallejo, que es va exercitar en solitari a la conclusió de l'enfrontament i que es que va jugar i fer gol contra el Montpeller no ha tornar a participar amb l'equip. L'andalús té diverses ofertes d'equips de segona i estaria desfullant la margarita per triar destí a falta d'un acord de sortida.

Mercat. L'ucraïnès marxa a la Serie A en el traspàs més important de la història del club gironí -que encara no és oficial-, valorat en 40 milions d'euros; el jugador viatjarà avui mateix a Itàlia

El Girona i la Roma acorden el traspàs d'Artem Dovbyk

A. Madrià / J. Sebastian
GIRONA

El Girona FC ha arribat a un acord per al traspàs del davanter ucraïnès Artem Dovbyk a l'AS Roma després que el director esportiu del club italià es desplacés dimarts a Girona disposat a tancar l'operació. Aquest traspàs es convertirà en el més important de la història del club gironí, amb una xifra que s'elevarà fins als 40 milions d'euros.

Segons les previsions, Dovbyk viatjarà demà a Roma per passar la revisió mèdica i incorporar-se a l'equip de Daniele De Rossi. El Girona rebrà més de 30 milions d'euros inicials, amb variables assequibles i garantides que completaran la xifra total de 40 milions. Aquestes condicions han estat clau per a la signatura del contracte. A més, Dovbyk ha renunciat a una part dels diners que li corresponien per la prima d'una futura venda per facilitar l'operació.

Un 80% dels drets

Una altra condició de l'acord és que el Girona es reservarà un tant per cent d'una futura venda del jugador. Quan Dovbyk va ser fitxat, el Girona va adquirir inicialment el 70% dels seus drets, mentre que el 30% restant va ser per al FC Midtjylland danès. Posteriorment, el club gironí va comprar un 10% addicional dels drets del jugador, i va tancar l'operació amb el 80% dels drets.

Adeu a Girona

Si no hi ha cap contratemps, el futbolista viatjarà avui mateix cap a Roma, on passarà la revisió mèdica i s'incorporarà a l'equip italià, que disputarà l'Europa League aquesta temporada. Tot i que Dovbyk no jugarà la Champions League com podria haver fet amb el Girona, anirà a un dels clubs més històrics d'Itàlia.

Artem Dovbyk ha estat un jugador clau per a l'equip de Míchel, ha destacat amb 26 gols a la primera divisió i ha guiat l'equip a una de les millors temporades de la seva història. La seva sortida suposa un repte per a Cárcel i la directiva tècnica, que hauran de trobar un substitut de garanties en un mercat conscient de les importants vendes del club i la seva disponibilitat econòmica. Ara s'obre un nou serial a l'atac. ■

Artem Dovbyk ahir va jugar els seus darrers minuts al Girona ■ ORIOL DURAN

Arnau: "Caldrà tenir més ritme"

Arnau Martínez, que va exercir de capità i va jugar tant de migcampista com de central, va compartir les seves impressions després del duel contra el Tolosa. "Perdre mai és agradable, i més en un partit en què esperàvem mostrar una millor versió de nosaltres mateixos. A tots ens fa mal perdre, però això forma part del procés d'aprenentatge en aquesta fase de la pretemporada", va dir. Martínez va destacar la importància d'aprendre dels errors comesos durant el partit: "Hem de mirar el vídeo, analitzar el que hem fet malament i el que hem fet bé. Aquestes derrotes són una oportunitat per millorar abans que comenci la competició oficial." El jove futbolista també va parlar sobre el seu nou rol al mig del camp: "M'he trobat molt còmode. Tant de migcampista com de central, he intentat aportar el màxim per a l'equip. El *mister* ens demana moltes coses, i nosaltres hem d'adaptar-nos ràpidament a les seves idees."

A pesar de la derrota, Arnau es va mostrar optimista de cara al futur: "Encara queda temps per treballar i preparar-nos per a la lliga. Hem d'agafar ritme, integrar els nous i construir un equip competitiu." El maresmenc va deixar clar que no té pressa per renovar, que està molt bé al Girona i va valorar positivament els fitxatges. ■

Un cop amagat

El club va adquirir un 10% més dels drets de Dovbyk per disposar del 80% definitiu

Montilivi, en una imatge d'aquest estiu ■ QUIM PUIG

Girona El 90% dels socis podran adquirir dues de les quatre entrades disponibles

El Girona sorteja les entrades per a la Champions

Arnau Madrià
GIRONA

Ahir es va fer el sorteig per a la compra d'entrades dels quatre partits de la fase de grups de la Champions a Montilivi. El sorteig, celebrat davant de notari, va establir el número de tall 2211 per iniciar l'assignació de les 5.000 entrades disponibles per partit. Els socis amb inscripcions entre el 2211 i el 5395 tindran l'oportunitat de comprar entrades per a dos dels quatre partits, mentre que aquells amb números entre el 1560 i el 2210 tindran accés a un únic partit. En els pròxims dies, cada responsable d'inscripció rebrà un correu electrònic amb els detalls dels partits assignats. D'altra banda, el sorteig del calendari de partits i rivals es va programar pel 29 d'agost a la seu de la UEFA. ■

Barça. Pau Víctor, Ander Astralaga, Toni Fernández i Marc Bernal van ser les grans sensacions en la victòria contra el Manchester City de Guardiola

Els joves fan el pas

Marta Escubós
BARCELONA

Els joves són, ara mateix, el tresor més preuat que té el Barça. Porten l'ADN del club dins seu, i quan se'ls crida per disputar minuts amb el primer equip no només omplen l'expedient, sinó que es converteixen en els grans protagonistes per les seves excel·lents actuacions, que no deixen a ningú indiferent. Molts d'ells no arriben a la majoria d'edat, però estiren el carro com si portessin anys competint al més alt nivell. Res els espanta ni els atura. Dia rere dia demostren la seva vàlua i aprofiten com ningú les oportunitats que els donen per guanyar-se un lloc a l'equip orientat per Hansi Flick, que només d'aterrar ja es va sorprendre del talent que hi ha procedent de la Masia.

En el primer test d'exigència de l'era de Flick contra el Manchester City, van ser ells els que van fer el pas. Jugadors com Pau Víctor, MVP del partit; Toni Fernández, que amb sang freda va marcar el penal decisiu, o Ander Astralaga, clau per segellar la victòria en la tanda de penals, van destacar sobre la resta.

Un dels que més van brillar va ser Pau Víctor, que es va estrenar com a golejador en el seu primer duel com a membre de la primera plantilla del Barça. El futbolista de 22 anys, que ha arribat al Camp Nou procedent del Girona amb un contracte fins al 2029, té entre cella i cella un objectiu molt clar. "Vull quedar-me aquí, no penso en cap altra cosa. He estat treballant tota la vida per això. Seria un somni", va dir després del partit el santcugatenc, que amb un somriure d'orella a orella, també va mostrar-se molt content per la seva actuació. "Em sento molt feliç. És un orgull marcar amb aquest equip, és un record que m'emportaré per sempre i espero fer-ne molts més."

També esplèndids van ser Ander Astralaga, amb dues aturades en els dos primers llançaments del City en la tanda de penals, i Toni Fernández, que amb només 16 anys va oferir tota una gran exhibició davant més de 63.000 espectadors. Duel amb molta personalitat del davanter vallesà, que va posar la cirereta al pastís amb el gol del triomf en la tanda.

Altres noms propis que ens va deixar aquest partit van ser Pablo Torre, autor del segon gol, i Marc Bernal, que va ocupar la posició de pivot defensiu fent parella amb un gran Marc Casadó, i a qui el tècnic del conjunt *citizen*, Pep Guardiola, va voler dedicar unes paraules d'elogi. "Marc Bernal m'ha semblat extraordinari, com controla i com juga. Però tots m'han semblat increïbles, fan les coses molt bé, saben quan han de córrer, quan han de pressionar i quan s'han d'anticipar. Els desitjo tot el millor", va afirmar el de Santpedor, rendit al Barça de Flick. El talent està a casa. ■

Pau Víctor, en l'acció del primer gol del Barça ■ GERMAN PARGA / FCB

Les reaccions

"Estic molt orgullós dels jugadors joves. Hem competit, i hem defensat i atacat com un equip"
Hansi Flick
ENTRENADOR DEL BARÇA

"Vull quedar-me al Barça, no penso en cap altra cosa. He estat treballant tota la vida per això"
Pau Víctor
JUGADOR DEL BARÇA

"Marc Bernal m'ha semblat extraordinari, com controla i com juga. Li desitjo el millor"
Pep Guardiola
TÈCNIC DEL MANCHESTER CITY

Al mal temps, bona cara

Adrià Tella
BARCELONA

Es va notar que els anglesos hi arribaven més rodats. Van ser molt superiors al Barça en el primer quart d'hora, però no van aprofitar les oportunitats generades. Els catalans van anar creixent i van trobar premi amb ben poc. En la primera clara, Pau Víctor la va enviar a la xarxa. Tot i la bona actuació d'Iñaki Peña, O'Reilly va empatar poc abans del descans. Però l'efectivitat era blaugrana, Pablo Torre ho va tornar a demostrar en l'última acció del primer temps. Brillant Pau Víctor deixant passar la pilota perquè el càntabre anotés el 2-1.

En la segona meitat van tenir minuts alguns dels cridats a ser peces importants durant la temporada, com Lewandowski o Alejandro Balde. També hi van participar futbolistes amb el futur enlaire com Romeu o Íñigo, a més de Lenglet, que va ser titular.

Grealish va empatar i el duel es va acabar decidint als penals. El jove Astralaga va ser l'heroi, aturantne dos. No van fallar Lewandowski, Darvich, Balde i Toni Fernández per segellar amb una victòria les bones sensacions. ■

2(4) Barça
2(1) Manchester City

BARÇA: Peña (Astralaga, 61'); Fort (Valle, 46'), Sergi (Cuenca, 74'), Lenglet (Íñigo, 74'), G. Martín (Balde, 74'); Bernal (Guille, 74'), Casadó (Romeu, 74'), Torre (Darvich, 61'); Araujo (Junyent, 46'), Roque (Toni Fernández, 46') i Pau Víctor (Lewandowski, 61').

MANCHESTER CITY: Ederson (Ortega, 46'); Lewis, Philips, Gvardiol (Doyle, 65'), Esbrand (Mbete, 75'); O'Reilly (Susoho, 65'), Kovacic (Wright, 65'), Mcatee (Fatah, 66'); Bobb (Hamilton, 75'), Grealish (Heskey, 84') i Haaland (Perrone, 46').

GOLS: 1-0 (24') Pau Víctor. 1-1 (39') O'Reilly. 2-1 (45') Pablo Torre. 2-2 (60') Grealish.

ÀRBITRE: Timothy Ford.

Futbol femení. Les espanyoles guanyen amb un altre golàs d'Alèxia un Brasil minvat molts minuts per l'expulsió de Marta

Intractables cap als quarts

0 Brasil
2 Espanya

BRASIL: Lorena; Adriana Maga, Antònia, Lauren, Tarciane, Tamires (Yasmim, 61'); Marta, Sampaio (Vitória, 61'), Yaya (Gabriela Nunes, 87'), Ludmila (Portilho, 55'); Kerolin (Jheniffer, 62').

ESPANYA: Cata Coll (Misa, 75'); Ona Batlle, Laia Codina, Laia Aleixandri, Olga Carmona; Patri Guijarro (Aitana, 59'), Tere, Jenni Hermoso (Alèxia, 59'); Athenea, Eva Navarro (Mariona, 46') i Lucía (Salma Paralluelo, 46').

GOLS: 0-1 (68') Athenea. 0-2 (107') Alèxia Putellas.

ÀRBITRE: Espen Eskas. **T.V.:** a la visitant Marta.

Adrià Tella
BARCELONA

Tres partits de fase de grups i tres victòries. La selecció espanyola femenina s'ha mostrat infal·lible fins ara i ha derrotat el Japó, Nigèria i, ahir, el Brasil. Ho va fer per 0 a 2, amb un gol d'Athenea i un altre golàs d'Alèxia Putellas, en la darrera jugada del partit.

La selecció sud-americana va començar bé el duel, disputant fins i tot la pilota a les de Montse Tomé. Tot i això, Espanya, que havia sortit sense Alèxia ni Aitana a l'onze, va anar de menys a més.

Més enllà d'una jugada que gairebé acaba amb gol en pròpia porteria de Laia Codina, les ocasions més clares del primer temps van ser per al combinat espanyol. S'arribava al descans sense gols, però la veterana i icònica Marta va cometre un error molt greu amb una entrada molt lletja que li va costar la vermella directa. Podria ser un final de Jocs Olímpics molt trist per a la llegenda brasilera.

Amb la superioritat, Espanya es va imposar en el segon temps, en un context de partit lleig i constantment interromput. Athenea va marcar el primer gol del partit en el minut 68 i Alèxia va sentenciar en el 107', després de més d'un quart d'hora d'afegit. Va ser una altra obra d'art de la de Mollet del Vallès. ■

A tres partits de l'or olímpic

La selecció femenina afronta ara els quarts de final d'aquests Jocs Olímpics. Els jugarà dissabte a l'estadi de Lió a les 17 h contra Colòmbia.

D'altra banda, la selecció masculina també està ja classificada per als quarts de final. En el seu cas, es va classificar com a segona de grup i s'enfrontarà divendres al Japó a les 17 h.

Ambdós conjunts figuren entre els clars favorits per penjar-se l'or i són a tan sols tres partits d'aconseguir-ho. I a només dos d'assegurar-se medalla.

BREUS

ESPANYOL

El primer triomf, al sarró. L'Espanyol va sumar ahir la primera victòria de la pretemporada després de superar l'Osca a la ciutat esportiva Dani Jarque gràcies a un gol a última hora de Pere Milla (1-0, 90'), que va ser murri i va castigar una badada defensiva de Diego González. Els barcelonins, que venien d'empatar contra el Girona (0-0), es mantenen invictes. ■ A.I.

3a DIVISIÓ FEF

Fitxatge xampanyer. El Peralada ha fet oficial la incorporació d'Aleix Grabulosa com a nou mig centre ofensiu per aquest curs. El jove de 21 anys, format en el planter de l'Espanyol, arriba després d'haver jugat en l'Sporting i la Pobla de Mafumet. El futbolista català destaca per jugar entre línies i zones pròximes a l'àrea. A més a més, té moltes qualitats tècniques. ■ A.M.

Banyats en or

NATACIÓ • Léon Marchand signa un doblet històric en els 200 m papallona i 200 braça, i ja suma tres títols a París **LLEGENDA •** Katie Ledecky venç en els 1.500 m i amplia el palmarès a vuit corones olímpiques

Marchand celebra el triomf dels 200 m braça, dues hores després del de 200 papallona. A la dreta, Ledecky mostra la vuitena medalla d'or olímpica del seu palmarès ■ EFE

Xavier Agustí
BARCELONA / PARÍS

L'occità Léon Marchand, autor d'un doblet insòlit en 200 m papallona i 200 m braça que va fer trontollar La Défense Arena de París, i la nord-americana Katie Ledecky, imposant la seva llei en els 1.500 m per sumar la dotzena medalla olímpica del seu palmarès, vuitena d'or, van compartir els focus en una apoteòsica cinquena jornada de natació.

Després de la seva exhibició en els 400 m estils, Marchand afrontava el seu dia més exigent i va respondre amb matrícula d'honor, amb dos nous rècord olímpics en els 200 m papallona (1:51.21) i 200 m braça (2:05.85), amb menys de dues hores de marge. L'hongarès Kristof Milak, recordista mundial i que defensava la seva corona de Tòquio, va encarir la final de papallona marcant el ritme en els tres primers parcials. Va afrontar l'última piscina amb 72 centèsimes de diferència, però no va trobar resposta al viratge i a uns últims 50 metres descomunals de l'exprés de Tolosa. En la braça va canviar el guió i va prendre la iniciativa des del primer moment. Marchand té encara pendent els 200 m estils de divendres per segellar el pòquer de títols de París.

La nord-americana Katie Ledecky, amb parcials per sota del rècord mundial en el primer terç de la prova, va marcar territori en els 1.500 m, la segona vegada que aquesta distància formava part del programa olímpic femení, i ja eleva el seu botí en uns Jocs a dotze medalles: vuit d'or, tres de plata i una de bronze. Des que amb només 15 anys va assolir el títol de 800 m en els Jocs de Londres 2012 i va situar el fons mundial en una nova dimensió, la nedadora d'ascendència txeca ha anat bastint un palmarès impressionant, només a l'abast dels escollits. Amb vuit medalles d'or, i amb la de 800 m a l'horitzó, Ledecky ja se situa a un sol títol de la gimnasta soviètica Larisa Latynina, que entre Melbourne 1956 i Tòquio 1964 va sumar nou medalles d'or, cinc de plata i quatre de bronze (18). Amb 27 anys, la nedadora nord-americana té clar que vol allargar la seva carrera almenys fins als Jocs de Los Angeles 2028.

Rècord de Zhanle

El colofó a l'apoteòsica jornada a La Défense el va posar el xinès Pan Zhanle, triturant per 4 dècimes (46.40 i 46.80) la seva plusmarca mundial de 100 m lliure. La reina de la velocitat va ser la sueca de 30 anys Sara Sjoestroem (52.16). ■

Finals

HOMES. 100 m lliure	
1r P. Zhanle (Xina)	46.40
2n K Chalmers (Austràlia)	47.48
3r D. Popovici (Romania)	47.49
200 m braça	
1r L. Marchand (França)	2:05.85
2n Z. Stubblety-Cook (AUS)	2:06.79
3r C. Corbeau (P. Baixos)	2:07.90
200 m papallona	
1r L. Marchand (França)	1:51.21
2n K. MIlak (Hongria)	1:51.75
3r I. Kharun (Canadà)	1:52.89
DONES. 100 m lliure	
1a S. Sjoestroem (Suècia)	52.16
2a T. Huske (EUA)	52.29
3a S. Haughey (Hong Kong)	52.33
1.500 m	
1a K. Ledecky (EUA)	15:30.02
2a A. Kirpitxnikova (França)	15:40.35
3a I. Gose (Alemanya)	15:41.16

Jessica Vall, setzena en les semifinals de 200 braça

El somriure de Jessica Vall traspassa els límits de l'univers aquàtic. Amb 35 anys és tota una dama de la natació catalana i espanyola, un referent dins i fora de l'aigua, i les seves fites no deixen indiferent. Emociona quan es queda a dues centèsimes de la mínima olímpica o quan, després de ser repescada, aconsegueix el bitllet per a la tercera semifinal consecutiva en 200 m braça. Amb el novè registre en les eliminatòries (2:24.52) va fer somiar amb l'accés a la final, però a la tarda no va competir a tan bon nivell i va ser setzena, amb 2:26.22.

Triatló. L'aigua del riu parisenc està dins dels paràmetres i disputen les proves individuals. La barcelonina supera totes les dificultats en una cursa guanyada per a francesa Beaugrand

Treva al Sena, i Godoy és 17a

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

Les aigües del riu Sena van donar una petita treva, van estar en els paràmetres per poder competir i s'hi van disputar les dues proves individuals. La barcelonina Anna Godoy va acabar en una meritòria dissetena posició en un complicat triatló que van guanyar la francesa Cassandre Beaugrand en la categoria femenina i l'anglès Alex Yee en la masculina. Per culpa de la mala qualitat de l'aigua del riu parisenc no es van fer els entrenaments de diumenge i dilluns, i la prova masculina es va ajornar un dia. Dimecres a la matinada es va comprovar la qualitat de l'aigua i va estar dins dels paràmetres, tot i la pluja que havia caigut durant la nit.

Anna Godoy va ser dissetena amb 1h58.13 després de superar una prova molt complicada. A la sortida algunes triatletes van saltar abans d'hora, i la catalana no es va tirar, però la sortida es va donar com a vàlida i va perdre alguns segons. En la prova de natació les triatletes van fer front a un fort corrent en el tram de tornada, i en la de bicicleta van afrontar un terra mullat amb unes zones de llambordes que relliscaven molt i que van provocar força caigudes. ■

Anna Godoy arriba a meta
■ EFE / MIGUEL GUTIÉRREZ

BREU

BÀSQUET

Bitllet per als quarts per a Espanya. La selecció espanyola femenina, amb tres catalanes, va superar ahir Puerto Rico (63-62) en un final agònic gràcies a dos tirs lliures de Laura Gil a 1,9 segons per al final després d'atrapar un rebot ofensiu i rebre la falta. Espanya, que jugarà dissabte contra Sèrbia, ja té el bitllet per als quarts de final. ■

PARIS 2024

Atletisme. El subcampió europeu i Cristina Montesinos s'estrenen avui com a olímpics en la inauguració del programa atlètic amb els 20 km marxa

McGrath, marxant als peus de la torre Eiffel

Xavier Agustí
BARCELONA

El gavanenc Paul McGrath (2002), la gran sensació del curs en l'atletisme català, obrirà a primeríssima hora d'aquest matí (7.30 h) en els 20 km marxa el programa de l'esport rei en els Jocs Olímpics de París. L'escenari, un circuit d'un quilòmetre bastit als peus de la torre Eiffel, és idíl·lic i la il·lusió, màxima. "A través del Google Maps ja em sé el circuit de memòria. Segur que les fotos que em facin allà seran la portada del meu perfil de WhatsApp i d'Instagram pels pròxims quatre anys", deia el marxador del Cornellà Atlètic en una entrevista a L'Esportiu al mes de març, poc després d'haver segellat el primer títol estatal absolut de 20 km, amb un espectacular registre de 1h17:55, i de certificar la seva classificació olímpica.

Medallista de bronze en el mundial sub 20 de Nairobi, i campió europeu sub20 i sub 23, McGrath, de pare escocès, ja era una de les grans promeses de l'atletisme del país en les últimes campanyes, però el salt de qualitat d'aquest curs ha estat descomunal. Després de l'eclosió en l'estatal de Saragossa i de camí cap a París, el marxador del Baix Llobregat també va tornar a brillar en el mundial per equips d'Antalya, a l'abril, i en l'europeu de Roma, al juny. En totes dues competicions va guanyar la medalla de plata rere el suec Persus Karlström, que avui serà un dels referents a la línia de sortida. Amb 22 anys i en la seva estrena olímpica, McGrath afronta la cita sense pressió, però sense renunciar a res: "Soc molt ambiciós i intentaré lluitar amb els millors. A París seré feliç si guanyo una medalla, si soc finalista o el 20è havent donat el meu cent per cent. En tinc moltes ganes. Estic molt orgullós de poder-hi participar i el meu propòsit és fer la millor cursa possible." Entre els caps de cartell de la prova hi destaquen l'italià Massimo Stano, defensor del títol; el japonès Koki Ikeda, líder de l'any, i l'espanyol Álvaro Martín, doble campió mundial el curs passat a Budapest.

Un cop acabada la prova de marxa masculina i en el mateix escenari, es disputarà la cursa de 20 km femenina (9.20 h), amb una altra catalana entre les participants, la terrassenca Cristina Montesinos (Piélagos). Si McGrath ha estat un marxador precoç, l'eclosió de Montesinos, de 30 anys, ha estat tardana, però amb el cinquè lloc en els 35 km del mundial de Budapest i el sisè en els 20 km de l'europeu de Roma ha demostrat que ha arribat a l'elit per quedar-s'hi. Tots dos, a més de la mataronina Raquel González, també figuren entre els candidats a competir en el relleu mixt del dimecres 7, una de les novetats del programa.

La pista, a partir de demà

La delegació catalana la formen onze atletes i els primers a entrar en escena sobre el tartan, a l'Stade de France, seran demà Adel Mechaal (11.05 h), en les eliminatòries de 1.500, i Abdessamad Oukhelfen (21.20 h), en la final de 10.000 m. ■

Paul McGrath, a la seva arribada a la Vila Olímpica ■ RFEA

De Lyles a Kipchoge

L'explosiu Noah Lyles, que aspira a la triple corona olímpica (100, 200 i 4x100 m) després d'haver-ho assolit ara fa un any al mundial de Budapest; el virtuós Armand Duplantis, monarca absolut de les alçades en salt de perxa; la persistent Faith Kipyegon, que a més d'intentar assolir el seu tercer or consecutiu en 1.500 m afegirà els 5.000 m al seu programa, o el llegendari Eliud Kipchoge, que aspira al seu tercer ceptre en marató, seran alguns dels molts noms propis en el programa atlètic de París 2024.

Mar Molné en acció durant la final ■ EFE

Tir olímpic. La tiradora del Morell va fer una eliminatòria extraordinària però va fallar en la final i va acabar quarta

Molné marxa sense medalla

Aina Vall
BARCELONA

Mar Molné es va quedar a les portes de guanyar la seva primera medalla olímpica en el seu debut en els Jocs. La tiradora tarragonina, amb només 22 anys, va firmar una fase eliminatòria magnífica i va ser la revelació de la competició. Va ser la millor de la taula, però la del Morell no va poder mossegar cap medalla. Tot i ser la primera tiradora que va ser presentada al centre de tir de Châteauroux, va acabar marxant amb la quarta posició. En les dues primeres jornades abans d'arribar a la final, la catalana va liderar la classificació en totes dues. En la segona eliminatòria, de 125 plats en va trencar 123.

En la final de la tarda la primera eliminada de la tarda va ser la xinesa Wu Cuicui, que va errar en els últims tirs de la primera tanda i va quedar fora després de trencar 17 de 25 plats. La següent a marxar va ser l'andalusa Fátima Gálvez, que s'havia classificat en els eliminatòries com a segona, però no va estar encertada en la final i es va haver de conformar amb la cinquena posició després de trencar 23 plats de 30. Just després li va arribar l'hora d'acomiadar-se a la catalana, Mar Molné. La del Morell va fallar, i la resta de rivals no van perdonar. Molné va trencar 27 de 35 plats i aquesta marca la va deixar en el quart lloc.

El títol va ser per Adriana Ruano, de Guatemala, que va estar intractable i va fallar només 5 tirs de 50. I va superar el rècord olímpic que havia marcat l'eslovaca Zuzana Rehak de 43 plats trencats el 2021 a Tòquio. La plata la va guanyar la italiana Silvana Stanco, que va trencar 40 plats de 50, i la de bronze va ser per a l'australiana Penny Smith, amb una marca de 32/40. ■

PARÍS EN JOC

Vicenç Batalla

Una jornada en les proves d'equitació de Versalles

Si hi ha un esport que es pugui considerar aristòcrata és el de l'equitació i res millor per a París 2024 que haver-lo situat als jardins del Palau de Versalles. Allà on Lluís XIV va consolidar la seva monarquia absoluta. Al capdavall d'aquests jardins, just a la part oposada del palau i amb una vista que es diria idíl·lica, s'hi ha installat un estadi efímer per a 16.300 espectadors, com si fóssim de cacera al segle XVII.

Però la veritat és que, segurament, és l'equipament olímpic que requereix de major esforç físic perquè la caminada des de l'autobús que ens porta de l'estació és gairebé de mitja hora. Arribats al recinte, el públic és exclusivament blanc i fonamentalment anglòfon. Hi vaig ser el dia en què, a més, el Regne Unit es va proclamar campió per equips del concurs complet amb els seus tres genets, dues d'elles, dones. Perquè l'altra cosa que crida l'atenció és que, tant a nivell de públic com de periodistes, aquest és un esport molt feminitzat. No en va és l'únic en què competeixen conjuntament els dos gèneres. El concurs complet consisteix en una primera jornada de doma, una segona de *cross country* i una tercera de salts, a la qual vaig assistir. Jo vaig parlar amb un dels dos gaditans que hi participaven, Esteban Benítez, procedent de la classe mitjana d'aquesta disciplina, perquè els seus cavalls (Utrera, en el cas de Benítez) els costen un preu moderat de 15.000 euros. A nivell individual, es va acabar imposant l'alemany Michael Jung. Però medalla de bronze va ser una dona, la britànica Laura Collett amb el seu London 52.

Laura Collett ■ V.B.

Hoquei herba. El combinat estatal fa un partit seriós i aprofita les ocasions

Espanya venç Sud-àfrica per 3-0 i acarona els quarts

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

La selecció espanyola masculina va guanyar Sud-àfrica per 3-0 i pràcticament es va assegurar la classificació per als quarts quan encara ha de jugar demà contra els Països Baixos. Espanya va fer un partit sòlid, molt bé en defensa i aprofitant les seves ocasions en atac. El català Marc Vizcaíno, que era reserva, va entrar a l'equip per la lesió a la mà d'Álvaro Iglesias. El partit es va disputar sense públic, ja que hi havia risc de tempesta elèctrica.

Espanya, amb 11 jugadors catalans, es va avançar en el minut 23. Marc Reyné va fer el primer i el tercer gol, i José María Basterra va anotar el segon. ■

Handbol. El recital d'Odriozola i els germans Duixebàev trenquen un rival amb un joc ràpid, elèctric i incòmode

El Japó d'Ortega no sorprèn Espanya

37 Espanya
33 Japó

ESPANYA: Corrales (Pérez de Vargas), Alex Duixebàev (4), Maqueda (1), Garciandia (3), Serdio (1), Casado (4), Aleix Gómez (4), Tarrafeta (3), Sánchez-Migallon (2), Dani Duixebàev (5), Odriozola (6), Dani Fernández (3) i Javi Rodríguez (2).

JAPÓ: Nakamura (Okamoto), Yasuhira (7), Sakurai (1), Sugioka (4), Yoshida (3), Baig (1), Tokuda (4), Watanabe (3), Motoki (2), Tamakawa (1) i Fujisaka (7).

PARCIALS: 3-4, 9-7, 13-11, 16-15, 19-17, 20-18; 21-20 (descans); 26-22, 30-27, 32-29, 34-31 i 37-33)

Aleix Gómez; el català és un fix de Ribera ■ EFE

Xavi Ballesteros
BARCELONA / PARÍS

La selecció espanyola masculina, amb tres catalans en la plantilla i el seleccionador Jordi Ribera, va superar ahir el Japó (37-33) que dirigeix el tècnic del Barça Antonio Carlos Ortega. Espanya ha guanyat Eslovènia i el Japó i ha perdut contra Suècia en la lligueta prèvia.

Els espanyols van haver de frenar el joc elèctric i la velocitat dels japonesos. Els de Jordi Ribera, amb el blaugrana Aleix Gómez com un dels referents tot i errar un penal, van anar sempre a davant, però amb avantatges curts. Al descans estava tot obert (20-18). Però a l'inici del segon temps Espanya va agafar 4 punts de renda que va anar mantenint fins al final. El pròxim compromís espanyol serà contra la potent Alemanya divendres (16 h), que ahir va perdre la imbatibilitat en cedir contra Croàcia (31-28). ■

Hongria, última oportunitat

La selecció espanyola femenina, amb la vallesana Gassama, juga avui contra Hongria (14 h, TDP), en l'última oportunitat de lluitar pels quarts. Les de Cedres han perdut tots tres partits, i les hongareses sumen un triomf, un empat i una derrota.

Judo La judoka lleidatana en categoria 70 kg va aconseguir guanyar en la repesca però va perdre la medalla contra l'austríaca Polleres

Ai Tsunoda, a les portes del bronze olímpic

Aina Vall
BARCELONA

La judoka lleidatana Ai Tsunoda, amb només 22 anys i en el seu debut en els Jocs Olímpics, es va quedar a les portes de la medalla de bronze perdent contra l'austríaca Michaela Polleres.

La catalana va començar el campionat eliminant l'eslovena Anka Pogacnik. Després dels 4 minuts d'assalt, Tsunoda es va endur la victòria gràcies a un *wazaari*. Tot seguit, va perdre a quarts de final contra la número 1 del món Barbara Matic, qui al final de la tarda es va endur l'or. Tot i la derrota, encara tenia una segona oportunitat en la repesca, i Tusnoda la va aprofitar. Va vèncer la japonesa Saki Nizoe en la repesca per tres *shidos*. En el primer assalt, Tsunoda va sortir amb avantatge. En l'assalt d'or, Nizoe va veure la tercera penalització, que va donar la victòria a la lleidatana. Una hora després competia per la medalla de bronze contra l'austríaca Michaela Polleres. La catalana va començar amb avantatge, perquè després d'un minut i mig de combat l'àrbitre va marcar *shido* a la rival. Però segons després l'austríaca ho va capgirar tot en un moment. Amb un ràpid moviment va fer tocar l'esquena de Tsunoda a terra i, per tant, la lleidatana es va acomiadar de la medalla. ■

Hoquei herba. El combinat estatal femení pot empatar en els últims minuts

Espanya perd contra l'Argentina per la mínima (2-1)

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

La selecció espanyola femenina va perdre el seu primer partit de la fase de grups i ho va fer per un ajustat 2-1 contra l'Argentina, l'actual subcampiona olímpica i mundial. El conjunt estatal, amb quatre jugadores catalanes, va anar de menys a més i va disposat d'ocasions per empatar en els darrers minuts. El seu proper partit serà avui contra Sud-àfrica (17.30 h).

La selecció argentina va marcar en el minut 6 de penal *stroke* i en el 21 de penal córner. Espanya va reaccionar i va dominar més en la segona meitat i Lola Riera va fer el 21 en un penal *stroke*. ■

Rem. El gironí Dennis Carracedo és quart en la semifinal de doble escull lleuger i l'ampostina Aina Cid acaba cinquena en dos sense

Disputaran les finals B

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

Carracedo i Horta, en els Jocs ■ EFE / MAXIM SHIPENKOV

Aina Cid en dos sense femení i Dennis Carracedo en el doble escull lleuger disputaran les finals B, del setè al dotzè lloc, després de no poder finalitzar entre els tres millors en les seves semifinals. Dennis Carracedo i Caetano Horta van ser quarts de la segona semifinal i es van quedar a una plaça, els tres primers, que van passar a la final A. El gironí i el gallec van ser tercers més de la meitat de la prova, però en els darrers 500 m els va superar Noruega. Van acabar quarts amb 6:35.05, i van passar a la final B de divendres (11.06 h) el tercer temps.

Aina Cid i Esther Briz disputaran la final B del dos sense femení, després de ser cinquenes en la segona semifinal. L'ampostina i l'aragonesa lluitaran divendres (10.54 h) de la setena a la dotzena posició. Aina Cid i Esther Briz mai van estar en els tres primers llocs que classificaven per a la final A i van acabar cinquenes amb 7:30.36. Han entrat a la final B amb el quart temps. ■

Waterpolo. La selecció espanyola femenina supera Grècia amb nova exhibició de Terré

Una altra: no hi ha qui les aturi

10 Espanya
8 Grècia

ESPANYA: Terré (Ester), Espar, Nona Pérez, Crespi, Elena Ruiz (2), Forca (4), Maica García -equip-, Piralkova, Bea Ortiz (2), Pena, Camús (1) i Leitón (1).

GRÈCIA: Stamatopoulou (Diamantopoulou), Flevritou, Chydirioti (1), Eleftheriadou (2), Margarita Plevritou (1), Xenaki (1), Vasiliki Plevritou (2) -equip titular-, Asimaki, Patra, Ninou, Giannopoulou i Myriokefalitaki (1).

PARCIALS: 2-2, 3-3 (5-5); 4-2 (9-7) i 1-1 (10-8).

ÀRBITRES: Adrian Alexandrescu (Romania) i Veselin Miksovic (Montenegro).

COMENTARI: La selecció espanyola femenina va viure un partit dur contra Grècia, amb màxima igualtat, tot i que les de Miki Oca continuen invictes i van sumar la seva tercera victòria amb el bitllet per als quarts a la butxaca. Les de Miki Oca van fer un primer temps amb alternances i dos gols de Bea Ortiz i dos de Judith Forca. En arribar al descans tot estava obert (5-5). En el tram final del tercer quart es va mantenir el frec a frec però la gran defensa espanyola, juntament amb accions individuals de gran qualitat en atac, va fer que les Miki Oca fessin un parcial de 3-0 ja definitiu (10-7). Tot i que les gregues van pressionar en el tram final, l'exhibició, una altra, de la portera de Gràcia Martina Terré va impedir la remuntada grega. La selecció espanyola jugarà diumenge contra Itàlia (15.35 h, TDP) el darrer partit del grup per intentar assegurar el primer lloc i tenir un bon encreuament als quarts.

BREUS

VELA

El català Florian Trittel olora les medalles. La parella de 49er formada pel català Florian Trittel i l'asturià Diego Botín en té prou amb un sisè lloc en la regata per les medalles que es disputa aquest migdia (14.40 h) a Marsella per pujar al podi. La parella, número 1 del rànquing mundial, han estat regulars i han arribat a la recta final en el primer lloc de la general i amb 5 punts de marge sobre els irlandesos Dickson i Waddilove. ■

L'ESPORTIU
www.lesportiudecatalunya.cat
@lesportiucat
DIJOUS, 1 d'agost del 2024
GIRONA: C/ Falgàs, 13. 17005. Tel. 972 18 64 00.

LA ZONA AMPLA

Xevi Masachs

I l'Aràbia Saudita ja té Jocs

Esdeveniments de la magnitud dels Jocs Olímpics ens deixen sempre imatges molt potents. Queden molts dies, moltes competicions, moltes gestes i moltes celebracions –benvinguda normalitat després de la buidor pandèmica de Tòquio– per retratar a París, o a les subseus, alguna de tan allunyada com Tahití, a la Polinèsia Francesa, que és d'on ha arribat una de les fotografies més espectaculars, de surf, feta per Jerome Brouillet. Permetin-me, però, que en repesqui una altra. No és de cap competició ni de cap medallista. La protagonitza el president del Comitè Olímpic Internacional, Thomas Bach, durant la inauguració. La cerimònia va ser llarga, de rècord, i va quedar marcada i deslluïda per la pluja que va deixar tothom xop. Els i les esportistes que van desfilar pel Sena, els caps d'estat i altres autoritats, el públic que va pagar entrada i també periodistes que ho seguien en directe, perquè per organitzar una cerimònia original, única, s'havien tingut molts detalls en compte però no pas la pluja. I en la recta final de la cerimònia, va aparèixer Thomas Bach i, per fer el discurs d'obertura, ho va fer acompanyat d'un noi amb un paraigua perquè el president no es mullés. Sense cap mania ni vergonya.

Convindrem que, sent lleig, el gest del paraigua no és precisament el més criticable que hagi fet un president del COI. Ni tampoc del mateix Bach, que tres dies abans de la inauguració, amb tota l'atenció ja centrada en París, en quins serien els secrets de la inauguració i en com se'n sortirien amb el majúscul repte de la seguretat, va liderar la sessió que ratificava la designació de l'Aràbia Saudita com a seu dels Jocs Olímpics d'esports. I no pas per poc. L'aliança és per dotze anys, entre el 2025 i el 2037, una concentració que no té precedents en la història olímpica. És clar que podran dir que no es pot comparar amb els Jocs tradicionals, però quina necessitat hi ha per comprometre's amb aquest monopoli temporal? A canvi de què? Tampoc cal posar-hi gaire imaginació. La votació, per cert, es va fer sense abstencions ni oposicions. I Bach va afirmar: "Aquesta és una prova més de l'atractiu de la marca olímpica i dels valors que representa entre els joves. Aquesta associació es basa en la Carta Olímpica i els valors olímpics." Valors.

Amb els esports electrònics, doncs, l'Aràbia Saudita fa un pas més en la seva aposta per allò que s'ha popularitzat com a *sportwashing* i que, per estalviar-nos l'allau de termes anglosaxons, podríem definir-ho com a blanqueig esportiu. Ho han fet amb el Dakar, amb el golf, amb el pàdel o amb el futbol, que té el polèmic capítol de la supercopa espanyola que una jutgessa de Majadahonda continua investigant, però també hi han rebut la italiana. I no fa pas pinta que vulguin parar en la seva idea d'organitzar esdeveniments esportius i captar estrelles per blanquejar la imatge del règim. Poc podíem imaginar que l'Aràbia Saudita aconseguís ser seu d'uns Jocs d'hivern, i ja en tenen, els asiàtics del 2029. Una cita que preveuen organitzar a Trojena, un multimilionari –això no els és cap problema– projecte que preveu atreure turisme oferint l'experiència de combinar l'esquí a la neu amb les dunes del desert. Què més veurem?

Thomas Bach, a diferència de gairebé tothom, no es va mullar durant el discurs que va fer en la inauguració ■ EFE / J. MARKLUND

ESPERANT GODOT

Records olímpics

Si l'estiu del 92, vestit amb la gorra blanca d'en Cobi estampat i a punt dels vuit anys, tens la immensa sort de passejar per la Rambla envoltat de coloms i turistes que es volen emportar el teu somriure al seu país i d'anar a correcuita de les piscines Picornell a l'Estadi Olímpic o al Camp Nou, i fins i tot el regal de viure els Jocs Paralímpics, una competició menys mediàtica però amb històries de superació envejables, qualsevol experiència olímpica posterior no li arriba ni a la sola de la sabata. S'hi apropa l'aventura de viure com un atenenc, menjant pans de pita farcits de carn a un euro als peus del Partenó, caminar per OAKA i l'Atenes clàssica un vespre més per dissimular l'avorriment o viure *in situ* tots els esports gratuïts de carrer, la pela és la pela. L'únic luxe va ser el regal d'en Marc, xalant amb una nit d'atletisme i dos partits de bàsquet.

Les següents cites, en països llunyans, horaris intempestius o els jocs solitaris de Tòquio han refredat el meu entusiasme olímpic. Ara que els tenim a tocar i no cal fer bogeries per seguir-los, en soc un ignorant i ves per on, quan comencen, se'ns acut caminar entre Zubiri i Pamplona per viure l'experiència del camí de Santiago amb mainada, una bogeria d'esgotament que esperem que els fills no oblidin mai. Amb comptagotes, he sabut d'algunes anecdòtiques olímpiques i ara que ja som a casa, em consola que encara soc a temps d'enganxar-m'hi i admirar l'èpica de l'esperit olímpic.

Jaume Arxer

L'ESPORTIU
C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel: 972 186 400.
info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-680-2014
Amb el suport: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència
EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.
DIRECTOR XEVI MASACHS I PERACAULA.
DIRECTOR ADJUNT JOAN MARTÍ.